

Sygn. akt I C 1256/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko B. B.

o zapłatę 3218,63 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz pozwanej B. B. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 1256/19

UZASADNIENIE

W dniu 25 kwietnia 2019 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wnosząc o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej B. B. kwoty 3218,63 zł z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 25 maja 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty w sprawie VI Nc – e (...), uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana B. B. w ustawowym terminie wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty, żądając oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana zakwestionowała roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

W toku sprawy przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie strony podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2018 r. r. B. B. zawarła z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. za pośrednictwem platformy internetowej ramową umowę pożyczki nr (...), której przedmiotem było określenie zasad na jakich strony będą w przyszłości zawierać umowy pożyczki. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Stosownie do § 5 ust. 1 umowy ramowej, warunkiem udzielenia pożyczki jest złożenie przez pożyczkobiorcę wniosku o udzielenie pożyczki, przyjęcie tego wniosku przez pośrednika oraz zawarcie umowy pożyczki. Zgodnie zaś z ust. 8 § 5 umowy, po wydaniu decyzji o przyznaniu pożyczki, pośrednik bezzwłocznie, w terminie nie dłuższym niż następnego dnia roboczego, przekazuje przelewem bankowym kwotę pożyczki na rachunek bankowy pożyczkobiorcy lub rachunek bankowy wskazany przez pożyczkobiorcę dotyczący osób trzecich uprawnionych względem pożyczkobiorcy (pożyczka refinansująca). § 8 umowy ramowej stanowi, że pożyczka refinansująca udzielana jest na podstawie wniosku o udzielenie pożyczki refinansującej złożonego za pomocą systemu Przelewy (...) oraz po uiszczeniu prowizji przez pożyczkobiorcę. W przypadku składania wniosku w zakresie pożyczki refinansującej, pożyczkobiorca zobowiązany jest podać we wniosku o udzielenie pożyczki opis zobowiązania, które ma zostać spłacone, w wykonaniu przez pożyczkodawcę pożyczki refinansującej (dyspozycja spłaty) – pkt 38 § 1 umowy ramowej (umowa ramowa k. 25 – 28, regulamin świadczenia usług k. 32 – 34, formularz odstąpienia od ramowej umowy pożyczki k. 35).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów.

Pozwana B. B. została przez Sąd wezwana na rozprawę w dniu 26 listopada 2019 r. do osobistego stawiennictwa celem złożenia zeznania, jednakże nie stawiła się prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy (zpo k. 49).

Wskazać należy, że powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przedstawił wydruki dwóch umów pożyczki: pierwszej z dnia 16 września 2018 r. nr (...) zawartej pomiędzy powodem a pozwaną B. B. oraz drugiej nr (...) z dnia 13 sierpnia 2018 r. zawartej pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. a pozwaną B. B. na warunkach promocyjnych, zawartej na okres do dnia 12 września 2018 r. Z treści pierwszej ze wskazanych umów wynika, że B. B. wyraziła zgodę na wypłatę kwoty pożyczki na rachunek bankowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. - § 2 ust. 3 (umowy k. 29, 42).

W ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania zawarcia przez strony za pośrednictwem platformy internetowej ramowej umowy pożyczki nr (...) z dnia 16 września 2018 r., która jednakże przewiduje jedynie potencjalną możliwość zawarcia przez strony umów pożyczek konkretyzujących kwotę pożyczki, termin i zasady jej zwrotu. Umowa taka z oczywistych względów zawarta jest bez jednoczesnej obecności obu stron; zarówno przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, jak też ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, dopuszczają taki sposób zawarcia umowy. Powód dysponował danymi pozwanej B. B. takimi jak adres zamieszkania, numer PESEL, numer dowodu osobistego, adres mailowy, co wskazuje, że powód wszedł w posiadanie tych danych, uzyskując je od pozwanej, a nie w jakiś inny sposób. Brak podpisów na umowie zawieranej poprzez platformę internetową nie świadczy o tym, że umowa jest nieważna.

Odnosząc się do wskazanych powyżej umów zawartych – według twierdzeń powoda - przez pozwaną B. B. nr (...) z dnia 13 sierpnia 2018 r. oraz nr (...) z dnia 16 września 2018 r. wskazać należy, że pozwana B. B. nie przyznała faktu zawarcia tych umów. Uwagi odnoszące się do umowy ramowej pożyczki nr (...) z dnia 16 września 2018 r. odnieść można wprost do umowy nr (...) z dnia 13 sierpnia 2018 r. Inaczej ocenić należy kwestię umowy nr (...) z dnia 16 września 2018 r., która według powoda została zawarta w wykonaniu umowy ramowej pożyczki nr (...) z dnia 16 września 2018 r. Jak wskazano powyżej, zgodnie z umową ramową pożyczki, umowa pożyczki refinansującej zawierana jest na wniosek pożyczkobiorcy, zawierający opis zobowiązania, które ma zostać spłacone, w wykonaniu przez pożyczkodawcę pożyczki refinansującej. Umowa ramowa przewiduje dwa rodzaje pożyczki: pożyczkę i pożyczkę refinansującą (§ 1 pkt 15 i 15 umowy ramowej). Umowa nr (...), nie zawiera oznaczenia „refinansująca”, choć z jej treści, a w szczególności zapisów § 2 ust.3 umowy, wynika, że taki ma być jej charakter.

Odnosząc się ponadto do potwierdzenia transakcji (k. 41) przedstawionego przez powoda wskazać należy, że dane zawierają numer pożyczki z dnia 13 sierpnia 2018 r., nie odnosząc się w żaden sposób do umowy nr (...) z dnia 16

września 2018 r., z której powód wywodzi swoje roszczenie, potwierdzając jedynie wypłatę świadczenia z dnia 13 sierpnia 2018 r. na rzecz pozwanej B. B. przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Przedstawiony przez powoda wydruk korespondencji e – mailowej nie może stanowić potwierdzenia stanowiska powoda, gdyż zawiera jedynie jednostronną korespondencję adresowaną do pozwanej B. B. na wskazany w umowie ramowej adres poczty e- mail (k. 38 – 40).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, iż związku z prawidłowym wniesieniem sprzeciwu przez pozwaną B. B., nakaz zapłaty z dnia 24 maja 2019 r. wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym, utracił moc stosownie do treści art. 505³⁶ kpc.

Umowa pożyczki podlega ogólnym przepisom prawa cywilnego (art. 720 i nast.). Mają one zastosowanie zarówno w relacjach między osobami fizycznymi oraz w relacjach przedsiębiorca – konsument. W tym ostatnim przypadku zastosowanie mają ponadto przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Zgodnie z art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Jak wskazano powyżej, przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (art. 5 ust. 13 cyt. ustawy) przewidują możliwość zawarcia umowy pożyczki bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania na odległość. W przypadku umowy kredytu konsumenckiego zawartej na odległość, ustawodawca na kanwie art. 2 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta przewidział, że może być ona zawarta z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość. Zatem, brak podpisu pozwanej B. B., pod umową pożyczki nie świadczy o tym, że w dniu 16 września 2018 r. nie doszło między stronami do zawarcia umowy pożyczki nr (...).

Tym niemniej, brak jest podstaw do uznania, że do zawarcia wskazanej przez powoda pożyczki w istocie doszło.

Szczegółowe zasady zawierania przez powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. konkretnej umowy pożyczki zawiera ramowa umowa pożyczki, której zapisy omówiono powyżej.

Podkreślić należy, że dla zawarcia umowy pożyczki niezbędne jest – w świetle zapisów umowy ramowej – złożenie wniosku przez pożyczkobiorcę i uiszczenie prowizji. Nadto, jak w sprawie niniejszej, w przypadku gdy pożyczka ma charakter refinansujący, co wynika z okoliczności podnoszonych przez powoda, koniecznym jest, aby pożyczkobiorca we wniosku o udzielenie pożyczki wskazał opis zobowiązania, które ma być spłacone w wykonaniu przez pożyczkodawcę (tu: powoda) pożyczki refinansującej.

W niniejszej sprawie, powód nie wykazał, że pozwana B. B. złożyła wniosek o udzielenie pożyczki refinansującej, do czego jest zobowiązany z mocy art. 6 kc. Powód wezwany przez Sąd wskazał jedynie, że pozwana po zalogowaniu się na platformę internetową przez oznaczenie odpowiedniego okienka check boxu zawnioskowała o udzielenie pożyczki. Powód jest profesjonalistą w zakresie w jakim – jak twierdzi – zawarł umowę z pozwaną B. B.; prowadzi działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek w systemie on line za pośrednictwem platformy internetowej (...) Jego zatem rzeczą jest takie ukształtowanie procedury postępowania, również przy zawieraniu umów za pośrednictwem platformy internetowej, aby wykazać, na wypadek sporu, wszystkie niezbędne elementy związane z zawarciem umowy i jej wykonaniem przez strony. Konieczność spełnienia dodatkowych warunków, w tym np. złożenie wniosku, uiszczenie prowizji czy uiszczenie opłaty rejestracyjnej, ma na względzie uniknięcie posłużenia się danymi osoby, które już znajdują się w bazie danych danego podmiotu. Dodatkowo wskazać należy, że umowa, z której powód

wywodzi swoje roszczenie, jest umową refinansującą, jednakże nie zostało w niej określone zobowiązanie, które ma być spłacone, a jedynie nazwa wierzyciela, co wskazuje na jej fikcyjny charakter. Wbrew przekonaniu powoda, przedstawione potwierdzenie transakcji z dnia 13 sierpnia 2018 r., stanowi jedynie dowód wypłaty świadczenia na rzecz pozwanej B. B. na podstawie umowy nr (...) z dnia 13 sierpnia 2018 r. Brak jest natomiast dowodu, że w wykonaniu umowy nr (...) z dnia 16 września 2018 r. zawartej pomiędzy stronami procesu, jak twierdzi powód, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. dokonał spłaty zobowiązania pozwanej B. B. w stosunku do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

W związku z powyższym, uznać należy, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. nie wykazał, że łączyła go z pozwaną B. B. umowa pożyczki nr (...) z dnia 16 września 2018 r., a zatem powództwo podlega oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przegrał proces w całości, zatem zobowiązany jest zwrócić pozwanej B. B. poniesione przez nią koszty procesu w kwocie 917,00 zł. Na kwotę powyższą składają się 900,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda Sąd ustalił na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.